

Ria Nijk en Jos Mandjes:

‘Doe maar normaal, dan doe je al gek genoeg’

Ossenaren

Tekst: Hans Kuilder
Fotografie: Frank Zwinkels

Ria Nijk (6 februari 1959) woont samen met vader, moeder en zus Aly oorspronkelijk in de Burgemeester Ploegmakerslaan. Het gezin verhuist later naar de Floraliastraat. Ria gaat naar de Oranje Nassauschool, de Edith Stein Mavo en vervolgens naar Schoevers in Nijmegen voor een secretaresseopleiding. In 1976 gaat ze aan de slag bij Praxis Incassobureau. Vervolgens werkt ze lange tijd bij ABC Vastgoed in Den Bosch. Nu werkt ze bij Van der Krabben Makelaardij.

Jos Mandjes (26 augustus 1953) komt uit Den Bosch. Hij heeft vier broers en één zus. Na de Mgr. Zwijssenschool en de Sint Jans ULO gaat Jos naar de Politie school in Heerlen. Vervolgens gaat hij als achttienjarige aan het werk bij de gemeentepolitie in Oss. Inmiddels is Jos veertig jaar politiefunctaris en bekleedt hij de functie van brigadier. Ria en Jos hebben vier kinderen: Mark (35), Manon (24), Rob en Rens (tweeling van 22).

Ria

Als we zakgeld kregen, gingen we naar het snoepwinkeltje van Van Gent of van Orsouw. Toentertijd was de Kortfoort eigenlijk een microsamenleving op zichzelf, met heel veel middenstanders: Slager Ceelen, het verfwinkeltje van Van Kessel, schoenmaker Van der Biezen, Jamin, Slijterij Jas van Dijk, Van Hek (de buurtwinkel), groenteboer Zondag, de dames Van Niftrik met de furnituren, café Colibri en sigarenwinkeltje van Orsouw. Wij hadden zelf een touwhandel. In de Floraliastraat woonden ook veel oudere mensen. In de buurt speelden we met Annet en Margot Oosteijen, Ingrid Sweep, Annemarie v.d. Berg, en Cristel Veninga. We speelden veel buiten, voornamelijk op een terreintje aan de Wethouder Van Eschstraat of op het hoekje bij Van Hek. Van huis uit waren wij Nederlands Hervormd; ik herinner me nog de bijbellessen op de Oranje Nassauschool. De toenmalige directeur was meneer Verbeek, mijn onderwijzers waren onder meer mevrouw Habing, mevrouw Reijenga en Piet Prak. En 's zondags naar de Paaskerk, dat was verplicht. Naar het centrum gingen wij niet veel. Ja, als de fiets kapot was naar Pietje Verbruggen. Later heb ik dat wel ingehaald met uitgaan in 't Stamineeke, De Boemelaar, Talk of the town, Blokhut en de Flierefluiter.

Jos

Ik kwam voor het eerst in Oss toen ik solliciteerde. Ik moest een sporttest doen in het DGD-gebouw aan de Eikenboomgaard en daarna had ik een gesprek bij psycholoog Van Roosendaal. Hij woonde aan de Nieuwe Hescheweg. Ik kreeg een baan bij de gemeentepolitie en moest op basis daarvan naar de politie school in Heerlen. Mijn vader werkte al bij de politie in Den Bosch en dat ik daar dan ook ging werken, leek hem geen goed idee. Ik kan mij het eerste contact in de Ridderstraat nog goed herinneren. De eerste die ik zag, was de Katjang (politieman Van Hoorn, red.). Andere collega's waren onder andere Bert Wanders, Toon van de Berg, Piet Haane, Henk Brans, Van Breukelen en De Jager. Ik had in het begin verder geen binding met Oss; als ik vrij was ging ik meteen naar Den Bosch. Ik moest verplicht in een kosthuis bij mevrouw De Nijs in de Palmstraat. Ik kon het goed met haar vinden. Omdat ik een autootje had, reed ik haar door de streek en gingen we naar kennissen van haar om

te kaarten. Ik ben twee jaar in de kost geweest, daarna woonde ik weer in Den Bosch en had ik een postadres bij de familie Ras. Pas in 1976, toen ik trouwde, ben ik weer in Oss komen wonen. Van die tijd herinner ik me nog dat een gedeelte van de Ruwaard en de Witte Hoef werden gebouwd. Het Reuverterrein was er nog en Jas Vos met z'n slaatjes. Om de Heuvel kon je toen nog heen rijden, met daaraan gelegen onder meer Hendriks Ford, Café Suppers, De Korenbeurs, Suisse en Govaerts.

RIA

Ik vond het in die tijd als tiener in Oss nooit saai. Ik had ook tot mijn achttiende niet de behoefte om het buiten Oss te zoeken. Later wel. Als de kroegen in Oss sloten, dan gingen we naar Den Bosch. Maar carnaval vierden we wel gewoon in Oss.

JOS

Ik was de optocht in Den Bosch gewend en dat was wel wat anders: iedereen in Oeteldonkse kleren en alles op buiten gericht. Hier in Oss had je knoerharde installaties en heel weinig dweilkapellen.

RIA

De carnaval is dan wel minder, maar Oss is wel een leuke stad. Alles wat je nodig hebt, kun je in Oss vinden. Jos en ik zijn ook graag in het centrum. Op vrijdag gaan we regelmatig naar de Groene Engel of een hapje eten bij pizzeria Da Antonio of bij La Colline. Kleding koop ik ook in Oss. Wij zijn niet van de luxe-merken-mensen. Ik snuffel door de hele stad.

JOS

Mijn mooiste tijd in Oss was de periode dat ik samen met Fred Guít de jeugd begeleidde. Dat was van 1990 tot en met 1996.

Toen is ook het Horecaproject opgestart; gaandeweg is dat groter geworden. Vanaf 1996 tot 2008 ben ik wijkagent geweest. Ook een heel fijne tijd, waarin ik veel mensen leerde kennen. Ik vind dat Oss er echt op vooruit is gegaan. Neem nou bijvoorbeeld de sportaccommodaties op de Rusheuvel, waar negentien verenigingen actief zijn. Of het horeca-aanbod: bij mooi weer zitten de terrasjes toch altijd vol.

RIA

Ik ben bang dat het ijsklontje op de Heuvel te futuristisch is voor Oss.

JOS

Mensen in Oss zijn erg toegankelijk als je normaal doet. Doe maar gewoon, dan doe je al gek genoeg. Dat is op Ossenaars zeer van toepassing.

RIA

Wat ik wel mis, zijn de vele oude panden. In het centrum herinnert alleen de winkel van Bogaerts nog aan het verleden en ook de gevel van de winkel waar vroeger Hes zat. Vroeger had je Van Loosbroek op de hoek Heuvelstraat en Kerkstraat. Dat prachtige huis met die trap. In Oss heb je geen leuke oude straatjes, en oude pandjes moet je echt zoeken. Het zou mooi zijn als meer ondernemers hun panden willen opknappen, zoals Ter Horst Van Geel.

JOS

Ik hoop dat centrummanager Jack van Lieshout in de stad meer bedrijvigheid voor elkaar krijgt en ook dat er meer mensen in het centrum gaan wonen. Dat zal de levendigheid zeker ten goede komen. Dan wordt Oss nog een keer echt een bruisende stad.

UITGESPROKEN

	Ria	Jos
Café	de Groene Engel	de Groene Engel
Restaurant	Pizzeria Da Antonio	De Bovenmeester
Winkel	Vroom & Dreesman	Chasin'
Boek	<i>Schaduw in de wind</i>	<i>De erven Bruinsma</i>
Film	<i>The green mile</i>	<i>The bone collector</i>
Land	Frankrijk	Nederland
Stad	Groningen	Den Bosch
Leukste plekje	De tuin	Het tuinhuis
Grootste ergernis	Chagrijnige mensen	Niet respectvol met elkaar omgaan
Mooiste herinnering	De vakanties	De jeugdvakanties in Drenthe
Grootste Ossenaar	Jos	Frans Heesen